

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžk/3/2017
Identifikačné číslo spisu: 6016201010
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6016201010.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci sťažovateľky: D. D., bytom U. XX/XX, XXX XX C. J., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, Ul. SNP 124, 965 01 Žiar nad Hronom, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 3N 10/130/2016 - KaZH, č. RZ 63 847/2016 zo dňa 3. októbra 2016, o kasačných sťažnostiach sťažovateľky proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/150/2016-15 zo dňa 6. decembra 2016 a č. k. 23S/150/2016-17 zo dňa 6. decembra 2016, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/150/2016-15 zo dňa 6. decembra 2016 o d m i e t a .

II. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/150/2016-17 zo dňa 6. decembra 2016 o d m i e t a .

III. Sťažovateľke právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) uznesením č. k. 23S/150/2016-15 zo dňa 6. decembra 2016 zamietol sťažnosť žalobkyne zo dňa 21. novembra 2016 voči uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/150/2016 - 5 zo dňa 25. októbra 2016, ktoré bolo vydané vyšším súdnym úradníkom a ktorým súd žalobkyňu postupom podľa § 59 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) vyzval na odstránenie väd žaloby. Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu vyplývalo, že správny súd postup vyššieho súdneho úradníka, keď žalobkyňa podala žalobu, ktorá nemala náležitosti požadované zákonom a preto bola vyzvaná na ich odstránenie, považoval za správny, a preto sťažnosť žalobkyne zamietol.

2. Krajský súd uznesením č. k. 23S/150/2016-17 zo dňa 6. decembra 2016 odkázal žalobkyňu so žiadosťou o ustanovenie advokáta na Centrum právnej pomoci s tým, že stanovil lehotu na podanie žiadosti 30 dní od doručenia uznesenia. Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu vyplývalo, že v podaní doručenom správne súdu dňa 22. novembra 2016 žalobkyňa požiadala o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov pre toto súdne konanie a keďže správne súdu v zmysle platnej právnej

úpravy neprináležalo rozhodovať o žiadostiach účastníkov konania o ustanovenie právneho zástupcu, ale v jeho právomoci bola len poučovacia povinnosť v zmysle ust. § 26 ods. 2 SSP, odkázal žalobkyňu s jej žiadosťou na Centrum právnej pomoci. Zároveň správny súd v rámci odôvodnenia predmetného rozhodnutia poučil žalobkyňu, že v prípade, ak žalobkyňa nepodá Centru právnej pomoci žiadosť o poskytnutie právnej pomoci prípadne, keď bude následne jej žiadosť zamietnutá, správny súd bude v tomto konaní pokračovať bez toho, aby bola žalobkyňa právne zastúpená, pretože v zmysle § 49 ods. 2 písm. d/ SSP, konanie, v ktorom je žalovaný Centrum právnej pomoci, predstavuje výnimku z povinného zastúpenia advokátom v konaní pred správnym súdom.

3. Dňa 2. januára 2017 boli krajskému súdu doručené podania zo dňa 2. januára 2017, označené ako „DOVOLANIE č. 1“ (č. l. 21) a „DOVOLANIE č. 2“ (č. l. 20), v ktorých sťažovateľka obsahovo zhodne napadla uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/150/2016-15 zo dňa 6. decembra 2016 a č. k. 23S/150/2016-17 zo dňa 6. decembra 2016 dôvodiac, že Krajský súd v Banskej Bystrici a sudcovia - sudca JUDr. C. E. svojim konaním porušila práva fyzickej osoby a to podľa Ústavného zákona č. 23/1991 Z. z. Ústava SR a Občianskeho zákonníka a právo EÚ, kde dotýčny súd hrubo porušil práva fyzickej osoby, garantované práva ústavnými zákonmi a ďalšími zákonmi SR, čo bolo porušenie ústavného zákona č. 23/1991 Z. z. § 2, § 3 PU všeob. ust. Čl. 1, Čl. 3 ods. 1 piata hlava právo na súdnu ochranu, Čl. 36, Čl. 37 ods. 2, Čl. 38 ods. 2, následne porušená Ústava SR Čl. 12 ods. 1, 2, 4, Čl. 13 ods. 4, Čl. 19 ods. 1, 2, Čl. 46 ods. 1, 2, 3, Čl. 47 ods. 2, Čl. 48 ods. 2, Čl. 52. Následne došlo k porušeniu Občianskeho zákonníka § 1, § 11, § 13, § 16 a následne aj došlo zo strany dotýčného súdu k priamej otvorenej diskriminácii. Sťažovateľka mala za to, že sudca a súd doslovne nepreukázal dostatočnú záruku spravodlivosti, čím odňal účastníkovi možnosť konania pred súdom, uprel právneho zástupcu z radov advokátov a to len preto, že súd a sudca je hrubo zaujatý voči jej osobe. V oboch podaniach sťažovateľka zhodne odkazovala na ustanovenia § 419, § 420 písm. b/, c/, e/, f/, § 421 ods. 1 písm. a/, c/ g/ a § 424 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (a ktorými pravdepodobne zakladá prípustnosť opravného prostriedku). V podaní označenom ako „DOVOLANIE č. 2“ (č. l. 20) osobitne k uzneseniu krajského súdu č. k. 23S/150/2016-17 zo dňa 6. decembra 2016, ktorým bola žalobkyňa odkázaná na Centrum právnej pomoci uviedla, že CPP Žiar nad Hronom viacej vo veci nemôže rozhodovať pretože sa jedná o ich daný subjekt a tu bola daná priama zaujatosť voči jej osobe, z daného hľadiska išlo o porušenie práva fyzickej osoby daným CPP, kde doslovne samotná sudkyňa priamo zverejnila, že aj tak v konaní bude pokračovať - čo dokazovalo, že sudkyňa porušila dané práva Garantované SR.

4. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky bola vec predložená správnym súdom dňa 3. februára 2017, ktorý zohľadňujúc skutočnosť, že žalobkyňa nemá právnické vzdelanie a nie je právne zastúpená, ako aj s ohľadom na skutočnosť, že Správny súdny poriadok dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nepozná, postupoval v záujme žalobkyne - účastníčky konania a podľa obsahu jej podania označené ako dovolania vyhodnotil ako kasačné sťažnosti, ktoré sú v zmysle Správneho súdneho poriadku prípustným opravným prostriedkom. Zároveň vzhľadom k tomu, že sťažovateľka v podaniach zo dňa 2. januára 2017 označených ako „DOVOLANIE č. 1“ a „DOVOLANIE č. 2“ poukázala na zaujatosť konajúcich sudcov správneho súdu, napriek tomu, že správny súd mal za to, že uvedené podania nespĺňajú náležitosti námietky zaujatosti uvedené v § 90 ods. 1 SSP a preto by sa na ne nemalo prihliadať (ani vec predkladať nadriadenému súdu), z opatrnosti a v súvislosti s predložením spisu s opravnými prostriedkami, pripojil vyjadrenie zákonných sudcov senátu 23S, ktorí zhodne vyhlásili, že žalobkyňu nepoznajú, nemajú ani pomer k veci a necítia sa byť vo veci zaujatými.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky totožne ako správny súd vyhodnotil podania sťažovateľky zo dňa 2. januára 2017, označené ako „DOVOLANIE č. 1“ a „DOVOLANIE č. 2“, ako kasačné sťažnosti voči uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/150/2016-15 zo dňa 6. decembra 2016 a č. k. 23S/150/2016-17 zo dňa 6. decembra 2016, zistil, že v oboch prípadoch bola kasačná sťažnosť podaná oprávneným subjektom (§ 442 ods. 1 SSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 443 ods. 1 SSP), avšak v oboch prípadoch smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť nie je prípustná (§ 439 ods. 2 SSP) a preto je potrebné obe kasačné sťažnosti ako neprípustné odmietnuť.

6. Podľa § 439 ods. 1 SSP je kasačná sťažnosť prípustná proti každému právoplatnému rozhodnutiu

krajského súdu, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 439 ods. 2 SSP kasačná sťažnosť nie je prípustná proti uzneseniu, ktorým sa upravuje vedenie konania; proti ktorému je prípustná sťažnosť; o priznaní alebo nepriznaní postavenia osoby zúčastnenej na konaní; o právomoci, príslušnosti, poriadkovej pokute podľa § 78, o odmene znalca, tlmočníka a prekladateľa; týkajúceho sa odkladného účinku žaloby; o predĺžení lehoty podľa § 250 ods. 2; ktorým sa prerušuje konanie z dôvodu podania prejudiciálnej otázky; a o výške náhrady trov konania.

8. Podľa § 162 SSP proti rozhodnutiu o sťažnosti nie je prípustný opravný prostriedok.

9. Podľa § 459 písm. c/ SSP kasačný súd uznesením odmietne kasačnú sťažnosť ako neprípustnú, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému kasačná sťažnosť nie je prípustná.

10. Kasačný súd, totožne ako správny súd, vyhodnotil podania sťažovateľky zo dňa 2. januára 2017, označené ako „DOVOLANIE č. 1“ a „DOVOLANIE č. 2“, ako kasačné sťažnosti voči uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/150/2016-15 zo dňa 6. decembra 2016 a č. k. 23S/150/2016-17 zo dňa 6. decembra 2016, vychádzajúc z dôvodov sťažnosti, v oboch prípadoch, ako kasačnú sťažnosť z dôvodu § 440 ods. 1 písm. f/ SSP. Skôr než kasačný súd pristúpil k meritórnemu prieskumu sťažnosťou napadnutých rozhodnutí, pristúpil k skúmaniu prípustnosti kasačnej sťažnosti a dospel k záveru, že v prípade uznesenia krajského súdu č. k. 23S/150/2016-15 zo dňa 6. decembra 2016, ktorým správny súd zamietol sťažnosť žalobkyne zo dňa 21. novembra 2016 voči uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/150/2016-5 zo dňa 25. októbra 2016, kasačná sťažnosť nie je prípustná, nakoľko sa jedná o rozhodnutie o sťažnosti (§ 162 SSP) a v prípade uznesenia krajského súdu, č. k. 23S/150/2016-17 zo dňa 6. decembra 2016, ktorým správny súd odkázal žalobkyňu so žiadosťou o ustanovenie advokáta na Centrum právnej pomoci s tým, že stanovil lehotu na podanie žiadosti 30 dní od doručenia uznesenia, kasačná sťažnosť nie je prípustná, nakoľko sa jedná o uznesenie, ktorým sa upravuje vedenie konania (§ 439 ods. 2 písm. a/ SSP). Kasačný súd sa preto nemohol zaoberať dôvodmi kasačných sťažností, ani obsahom napadnutých uznesení, pretože zistil dôvod, ktorý viedol k nemeritórnemu (procesnému) rozhodnutiu, a preto nebolo možné kasačné sťažnosti vecne prejednať a o rozhodnúť o nich.

11. Vzhľadom na to, že kasačné sťažnosti zo dňa 2. januára 2017, označené ako „DOVOLANIE č. 1“ a „DOVOLANIE č. 2“, voči uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/150/2016-15 zo dňa 6. decembra 2016 a č. k. 23S/150/2016-17 zo dňa 6. decembra 2016 smerujú voči rozhodnutiam, voči ktorým kasačná sťažnosť nie je prípustná, kasačný súd postupom podľa § 459 písm. c/ SSP obe kasačné sťažnosti ako neprípustné odmietol.

12. Pokiaľ sa týka vyjadrení, ktoré by eventuálne mohli byť považované za námietky zaujatosti, Najvyšší súd k nim uvádza, že sa jednoznačne jedná o námietky na ktoré sa neprihliada nakoľko sa vzťahujú k okolnostiam súvisiacim s procesným postupom príslušného súdu, okrem toho žalobkyňa v podaných námietkach (okrem zákonnej sudkyne) neoznačila konkrétnych sudcov, ani netvrdila konkrétne dôvody ich zaujatosti, poukázala len na procesný postup sudcu (§ 90 ods. 1 SSP v spojení s ust. § 87 ods. 3 SSP a § 91 ods. 3 SSP), preto nebol dôvod predložiť ich nadriadenému súdu (§ 91 ods. 3 SSP).

13. O trovách konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP tak, že sťažovateľke, ktorá bola v konaní neúspešná právo na náhradu trov konania nepriznal.

14. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.